

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

ze skargi uczestnika postępowania

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem

Sądu Okręgowego w B.

z dnia 14 lutego 2008 r., sygn. akt II Ca (...),

w sprawie z wniosku J. J.

przy uczestnictwie A. J.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 kwietnia 2010 r.,

zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 22 grudnia 2009 r. i 11 grudnia 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie na postanowienie z dnia 22 grudnia 2009 r., w pozostałej części odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2009 r. Sąd Okręgowy w B. odrzucił skargę uczestnika postępowania A. J. o wznowienie postępowania o podział majątku wspólnego.

Zażalenie na powyższe orzeczenie, wniesione osobiście przez uczestnika postępowania, zostało odrzucone postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z dnia 22 grudnia 2009 r. wobec braku zdolności postulacyjnej skarżącego.

Również i to postanowienie skarżący, zastępowany tym razem przez profesjonalnego pełnomocnika, zaskarżył zażaleniem. Wnosząc o jego uchylenie zarzucał, że nie został pouczony o sposobie zaskarżenia postanowienia z dnia 11 grudnia 2009 r. Jednocześnie skarżący wnosił o uchylenie także poprzedzającego go postanowienia z dnia 11 grudnia 2009 r., które już wcześniej odrębnie zaskarżył.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że rozpoznaniu podlega wyłącznie zażalenie na postanowienie z dnia 22 grudnia 2009 r. Jednoczesne ponowne zaskarżenie również poprzednio wydanego w dniu 11 grudnia 2009 r. postanowienia w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania nie było dopuszczalne, skoro skarżący już wcześniej wniósł na nie zażalenie, stanowiące przedmiot rozpoznania postanowieniem z dnia 22 grudnia 2009 r. W tym zakresie zatem to ponownie wniesione zażalenie należało odrzucić na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹, 373 i 370 k.p.c.

Dopuszczalne było zatem jedynie wniesienie zażalenia od postanowienia z dnia 22 grudnia 2009 r., którym odrzucone zostało osobiście wniesione przez uczestnika zażalenie od postanowienia odrzucającego skargę o wznowienie postępowania. Zażalenie to nie jest zasadne. Postanowienie z dnia 11 grudnia 2009 r. zostało prawidłowo i skutecznie doręczone pełnomocnikowi uczestnika ustanowionemu w postępowaniu o podział majątku wspólnego. Zgodnie z art. 91 k.p.c., pełnomocnictwo procesowe obejmuje z samego prawa między innymi umocowanie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności, w tym skargi o wznowienie postępowania i postępowania wywołanego jej wniesieniem. Jeżeli strona działa w sprawie przez pełnomocnika procesowego, doręczeń dokonuje się tej osobie (art. 133 § 3 k.p.c.), a wydane na posiedzeniu niejawnym postanowienia doręcza się profesjonalnym pełnomocnikom bez pouczenia o sposobie zaskarżenia (art. 357 § 2 k.p.c. *a contrario*).

Na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 11 grudnia 2009 r., jako postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, uczestnikowi służyło zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 2 k.p.c.). W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje jednak zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z

postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Artykuł 87¹ § 2 i 3 k.p.c. przewiduje wyjątki od tej zasady, okoliczności te nie zachodziły jednak w rozpoznawanej sprawie. Z tych względów zażalenie na postanowienie z dnia 11 grudnia 2009 r., wniesione osobiście przez uczestnika podlegało odrzuceniu, a rozstrzygające o tym postanowienie z dnia 22 grudnia 2009 r. jest prawidłowe.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.